

דף צו.

או"ח סימן רד סעיף ג. עין משפט ג.

ג. ד. אם ריחו חומץ וטעמו יין, מברך עליו פרי הוגן ט.

או"ח סימן רעב סעיף ג.

ג. ג. מקדשים על היין אע"פ שיש בו קמחין שהם נקודות לבנות.

הגה: ויש אוסרין, אלא יסנו תקופה להעביר הקמחין.

דף צו :

חו"מ סימן רל סעיף ז. עין משפט א.

ז. המוכרabit של שכר לחברו ועדין השכר בחבית של המוכר והחמייצה בתוך ג' ימים הראשוניים שקנאה הרי היא ברשות המוכר ומחייב לו הדמים י. מכאן ואילך ברשות הלוקח.

חו"מ סימן רל סעיף ח. עין משפט ב.

ה. המוכר יין לחברו ונתנו הלוקח בקנקניו י. והחמיין אינו חייב באחריותו ואע"פ שאמר לו לתחבשיל, ואם ידוע שנייה מהחמיין הרי זה מכך טעות אם אמר לו לתחבשיל ל.

ט. אבל ריחו יין וטעמו חומץ מברך שהכל, טור וב"י.

ג. רמב"ם שם הלכה ד.

ואפי' קיבל המעות צריך להחזיר שודאי התחיל להחמיין כבר, ואפי' שריחו חומץ וטעמו שכר מ"מ על שכר כזה לא נתונים האנשים כספס. ואחרי ג' ימים באחריות לוקח ואפי' לא נתן עדין דמים חייב ליתן כיון שטעמו יהיה טוב, אבל אם לא טעמו בעת המקח המוציא מע"ה כיון דספקא הוא מתי החמיין, והוא שהניחו בכליו של מוכר. ולא דמי לטבח דסימן רכ"ד סעיף ב' דאפי' לא נתן דמים צריך ליתן דשאני כאן שהשכר עומד להחמיין ואין לו חזקה, משא"כ בהמה יש לה חזקת בריאות. סמ"ע ס"ק י"ד.

כ. ואפי' אם הקנקנים חדשים וטובים אפ"ה אנו אומרים שמכה העירוי מכליל אל כלוי נתקלקל. סמ"ע ס"ק י"ד.

ל. ואם לא אמר לו לתחבשיל יכול לומר לлокח לא היה לך להשהותו, ודוקא שהлокח השהה אותו יותר מן הרاوي להשהותו כמו בסעיף י' בהרמ"א. סמ"ע ס"ק י"ב.

או"ח סימן רד פיעפ א
עין לעיל דף צה: עין משפט ה

עין משפט ג.

או"ח סימן רד פיעפ ה

עין משפט ד-הו.

ה. ו. שמרי יין מברך עליהם פרי הגפן, ואם נתן בהם מים ג' מידות ומוצא ד' מידות הרי זה כיון מזוג וمبرך עליו הגפן, ואם מצא פחותה אע"פ שיש בו טעם יין אינו מברך עליו אלא שהכל^ג. והיינו ביניota שלם שהיו חזקים אבל בשלהנו שאינם חזקים כ"כ גם במקרה ד' מידות אינו מברך אלא שהכל, ומשערם בשיעור שמוזגים באותו מקום^ג.

והוא שלא יהיה היין אחד מששה במים שאז ודאי היין בטל. הגה:

ג. אם מצא בין ג' לד' יש בזה מה', ולכן לענין ברכיה ראשונה יברך שהכל מספק. ולענין ברכיה אחרונה ישתה כוס יין אחר לפוטרו ואם א"א יברך נפשות, כה"ח אותן ל' מהגאון רע"א.

ג. ~~ונ~~ וזו דעת מר"ז השו"ע אבל פשוט כשהיין הוא אחד משישית אין לברך עליו גפן שלא מצינו מזינה כזאת אפי' ביום הקדמוניות כי אם אחד על שלוש חלקים מים, כה"ח אותן ל"א. ובינויו שלנו שאינם חזקים כל שיש רוב מים יש לברך עליו שהכל, שם אותן ל"ב.

~~ונ~~ ובין חמוקים צריך ליזהר שלא תחת דעת מר"ז יותר מאשר חמוקים ושלוש מידות מים, והיום יש ליזהר שלא תחת מים יותר ממידת חמוקים אחר שנתנו לו כיון שה חמוקים בחושים ואין עוזין יין חזק ואפי' בענבים כן הדבר וכ"ש חמוקים, כה"ח אותן ל"ג.